

Seista vai seistä?

Näkee molempia, mutta jälkimmäinen lienee käymässä yleisemmäksi; sama koskee partisiippeja *seissut* ~ *seissyt*, *seistu* ~ *seisty*. Vokaalivartaloisina tietenkin vain *seisoa*, *seisonut*, eikä niitä vastaan, edellisten rinnalla, ole muistuttamista. Runokielessä voisi olla hyvä sekä *seista* että *seistä*, mutta proosassa kaksinaisuus tekee vähän kiusallisen vaikutuksen. Jos kielenkäyttäjältä kysyy, kumpi pitäisi ottaa, kumpi jättää, niin vastaus olisi, ehkäpä hyvinkin jyrkästi, siitä riippuva, miltä kielialueelta vas-

taaja on saanut puhetottumuksensa. *Seistä* on minun savolaiselle kielikorvaleni outo (levinneisyys olisi kartoitettava), mutta kyllä siihen, kuten kaikkien muuhun, tottuisi. On vain otettava huomioon, että johdannaiset *seisahduttaa*, *seisattaa*, *seisahdus*, *seisaallaan* (*seisoallaan*) ovat luullakseni mahdottomat hyväksyä etuvokaalisina, ja johdonmukaisuuden kannalta olisivat kaisiis itse-oikeutettuja myös muodot *seista*, *seissut*, *seistu*.

L. K.